

JOSEP FONT I HUGUET

INDUSTRIAL, POLÍTIC, INTEL·LECTUAL
I ESCRIPTOR

Hola Josep!

En Josep, fou un home excepcional, l'amic de tothom que es desviava per a servir als demés. Fou un home amb una creativitat molt gran. Impulsà diverses empreses agropecuàries, fou un creador de riquesa i benestar social. Fou un enamorat de la seva terra, un comercialista nat, un amant de les terres lleidatanes, i sobretot un nacionalista català que estimava Catalunya per damunt de totes les coses. Fou polític dins la democràcia, moderat en les seves decisions, progressista i liberal. Fou intel·lectual, investigador, historiador, escriptor, un home molt documentat (amb una biblioteca privada de més de 12.000 volums), i com pocs, amb idees pròpies. Un home amb el pensament àgil i molt ràpid "quan un hi anava, ell ja en tornava!".

Et recordem per la teva honradesa, treball dur i positiu, austeritat, amor a les nostres coses, sensibilitat i il·lusió. Era amant de la natura i de l'esport. Deia d'ell mateix, que amb les hores que havia treballat i amb tanta intensitat, que ja es podia haver jubilat moltes vegades (dormia molt poc). Era un treballador incansable i li agradava viatjar, veure món, observar-ho tot i a tothom, amb una capacitat de síntesi fora del comú. "Ho veia tot i no defa quasi res". Era molt simpàtic, rialler, afable, extrovertit, humil, amb una personalitat molt acusada. Es notava un quelcom diferenciador, un carisma, una joventut permanent. Era l'amic de tots i servidor de tothom. (A la seva edat estava estudiant Dret a la Universitat de Barcelona).

Qui no recorda una frase de recolzament, una mostra d'amistat, un voler ser útil als demés, un favor desinteressat d'en Josep? En Josep era una bona persona! Un bon xicot! Era de lo millor! Quin buit queda al seu entorn! On són les ganes de fer el bé, l'afany a discrepar, l'esperit de lluitador, de crear alternatives, de defensar la llibertat d'expressió, els drets humans, etc.

Volies crear alternatives polítiques, evitar les majories parlamentàries, fer-te escoltar en els centres de poder polític i administratiu del país. Evitar les discriminacions pròpies dels centralismes avassalladors. Defensar la idiosincràsia

de les nostres terres lleidatanes. Evitar el sucursalisme. Ser col·laborador aferrissat en les decisions polítiques a Catalunya. Per tot això i molt més va crear a Balaguer, junt amb molts altres, el "Partit Lleidatà" amb la idea d'aconseguir una "força política lleidatana independent". (Independent en el sentit d'independència respecte als altres partits polítics). Ara, en Josep ens ha deixat, mes el seu esperit i el seu pensament han quedat refractats i vius en les seves obres que perduraran per sempre més entre nosaltres.

Sempre et recordarem, Josep! Els teus amics hem estat amb tu el dia que a la terra has retornat, envoltat per la Senyera. Quin acte més emotiu! Tu que tant estimaves les coses d'abans, dels avantpassats, les arrels genealògiques, les tradicions, la cultura, les costums, vas veure com les famílies dels teus avantpassats portaren terra dels teus orígens i la dipositaren amb gran emoció, junt a la nova terra que t'acollí en el darrer moment.

*"Va doncs, ho Pàtria, que t'ho imploren
damunt la terra els que s'hi estan,
davall la terra aquells que foren,
i més lluny que els estels els qui vindran."*

Recordem molt bé, ara fa un any, el 23 de juny, vigília de St. Joan, pocs dies després de la campanya municipal, de la que en vas sortir regidor una vegada més, quan a l'anar a recollir "La Flama del Canigó" per estendre-la per les terres de Ponent, vas tenir el primer símptoma d'esgotament. Més tard, ja ingressat a la clínica, sabríem que tenies leucèmia. Amb gran desil·lusió no vas poder estar present a la constitució del nou Consistori.

Vas ser valent. Vas afrontar la terrible malaltia amb decisió. Vas sentir proper el fi del temps. Vas intuir la proximitat de la mort i que l'espai i el temps estaven tocant-se. Et vas sotmetre voluntàriament al dictamen mèdic. No ho vas dubtar ni un moment. Vas superar el més difícil: cinc sessions de quimioteràpia (com per rebentar un bou). Eres fort i amb una voluntat encoratjada per a resistir-ho tot. El dolor no t'espantava pas. Volies tornar a néixer. Ser el mateix d'abans. Tornar a ser tu mateix, un altre cop ple de vida i il·lusió, amb ganes de viure i fer tasca. Quan semblava que t'havies recuperat, vas acceptar l'última ordre mèdica: un auto-trasplant del moll de l'os (un trasplant antològic). Sabies el risc i els vas acceptar. Com a historiador que eres i coneixedor de les coses de Catalunya vas recordar el lema d'en Gaspar de Portolà: "O rei, o no-res", i t'el vas fer teu. Vas tornar a Barcelona, aquesta vegada a l'Hospital de Sant Pau, a hematologia. Deies que, la ciència mèdica està avançant moltíssim. En sortirem d'aquesta! Anims! Endavant! Mes, no, no fou així.

...Has deixat de patir, Josep. Tenim un gran record teu i no t'oblidarem mai. Tens el reconeixement de tots els que et tractarem. Els teus amics s'acomien de l'amic sincer, no amb un adéu trist i llagrimós, sinó amb un fins ara alegre i joïós, sabedors com som que la teva obra t'ha immortalitzat, que els teus escrits conserven les teves idees i el teu pensament fresc i viu, i que els milers de pàgines que has escrit donen fe de la teva tasca en pro de Catalunya i de la seva gent. L'emoció ens domina. Et sentim aprop. Estàs aquí. Els xipresos es mouen. La Senyera t'envolta. Se sent el "Cant dels adéus", "L'emigrant"... A reveure, Josep. Adéu-siau...

*"Dolça Catalunya
pàtria del meu cor
quan de tu s'allunya
d'enyorança es mor..."
Adéu, germans: adéu-siau, mon pare,
no us veuré més!*

*estic malalt, mes aï!, ¡tornau-me a terra,
que hi vull morir!*

ELS TEUS AMICS